

LESSON 29-1

ANGULIMALA — THE BANDIT

Angulimala was the son of the adviser to the King of Kosala. His father’s name was Bhaggawa and mother’s name was Man- tani. His real name was Ahinsaka.

When he was bom, all the weapons in the country shone very brightly by themselves. The king was very frightened and the next morning he called his adviser to find out the reason why the weapons were shining. The adviser said, “My wife has given birth to a son, your majesty.”

“Then why do the weapons shine in this manner?” asked the king.

“Your majesty, my son will be a bandit, a wonderful bandit,”

“Will he rob alone or with a gang?” asked the king. “He will be single-handed, your majesty,” said the father. “However why don’t we kill him now?” asked the king.

“As he will be alone we shall be able to catch him red- handed,”” said the father.

When Ahinsaka was old enough to go to school his father sent him to a school in Takka Sila. Abhin- saka was the strongest, brightest and yet most obedient child of all the children in the whole school, Other children became envious of him. They began to back-bite to the teacher and made him hate Ahinsaka. And when he had finished his education the teacher told him, ‘Now as you have finished your studies here you must pay me my tuition fee before you leave this school.’”

သင်ခန်းစာ (၂၉) - ၁

အင်္ဂုလိမာလ -လူသတ်သမား

ကောသလမင်းကြီး၏ မှူးမတ်တစ်ဦးတွင် အင်္ဂုလိမာလဟူသော သားတစ်ဦးရှိခဲ့တယ်။ သူ့ရဲ့ အဖေက ဘဂ္ဂဝဟုခေါ်ပြီး သူ့ရဲ့အမေကတော့ မန်တနီလို့ခေါ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ နာမည်အရင်းကတော့ အဟိံသကလို့ အမည်ရတယ်။

သူ့ကို မွေးဖွားတဲ့အချိန်မှာ တစ်တိုင်းပြည်လုံးမှာရှိတဲ့ လက်နက်များ သူ့အလိုလို အရောင်များ လင်းလက်လာတယ်။ ဘုရင်ကြီးက ဒါကိုလွန်စွာထိတ်လန့်သွားပြီး၊ သူ့ရဲ့ အမတ်ကြီးကို နောက်နေ့

နံနက်တွင်ခေါ်၍ ဒီဓားလက်နက်များ ဘာအကြောင်းကြောင့် ဤကဲ့သို့ တောက်ပြောင်လာကြသလဲ ဟု မေးလေ၏။ အမတ်ကြီးက ဘုရင်မင်းကြီး ကျွန်ုပ်၏ဇနီးသည် သားကို ဖွားမြင်ခဲ့ပါတယ်။

ဒါဆိုဘာကြောင့် လက်နက်များကို ဒီလိုတောက်ပြောင်လာခဲ့သလဲ အမတ်ကြီး။

ဘုရင်မင်းကြီး ကျွန်ုပ်၏သားသည် ကြီးလာလျှင် လူဆိုးဖြစ်လာလိမ့်မည်။ အလွန်ကျွမ်းကျင် တဲ့ လူဆိုးဖြစ်လာပါမည်။

ဒါမှတိုက် ခိုးယူမှုတွေကို သူတစ်ဦးတည်းပြုမှာလား။ သူ့ရဲ့အဖွဲ့နဲ့တိုက်မှာလား။ သူတစ်ဦး တည်း ခိုးယူ ဒါမှတိုက်မှုပြုမှာပါ ဘုရင်မင်းကြီးဟု ဖခင်အမတ်ကြီးက ပြန်ဖြေ ကြားခဲ့ပါတယ်။ ဒါဆို ဘာလို့ ဒီကလေးကို သင် မသတ်သလဲဟု ဘုရင်ကြီးက မေးခဲ့ပါတယ်။

သူတစ်ဦးတည်း ဆိုးသွပ်နေသည့်အခါ သူ့ကို လက်ဆုပ်လက်ကိုင် ဘုရင်ကြီး အမိဖမ်းနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဟိံသက အရွယ်ရောက်သော် သူ့ရဲ့ဖခင်အမတ်ကြီးက သူ့ကို တက္ကသီလာဟု ခေါ်သော မြို့ကို ပညာတော်သင် စေလွှတ်လိုက်ပါတယ်။

အဟိံသကသည် ကျောင်းမှာရှိသော ကလေးများထက် အကြံ့ခိုင်ဆုံး အင်အား အကောင်းဆုံး၊ အတော်ဆုံးနဲ့အလိမ္မာဆုံး ကျောင်းသားလေးတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အခြားကလေးများက သူ့အပေါ် မနာလိုဖြစ်ခဲ့ကြတယ်။ မနာလိုဖြစ်ကြသည့် အားလျော်စွာ သူ့ကို အကောင်းမမြင်အောင် ဆရာထံ ဂုံးတိုက်၍ ဆရာက သူ့ကို မုန်းအောင် မကောင်းကြံကြပါတော့တယ်။ သူ့ပညာသင် ကုန်ဆုံး တဲ့အချိန်သို့ရောက်သော် အမြင်မကြည်တော့သော ဆရာက သူ့ကို ဤသို့ဆိုလေတယ်။ သင်ယခု ပညာသင်ရန် ကုန်ဆုံးပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ပညာသင်ခ၊ ပညာသင်စရိတ်ကို ငါ့အား ပေးရလိမ့်မယ်။ ပေးပြီးမှ ကျောင်းက သွားခွင့်ရမယ်ဟု ပြောလေ၏။

“How much should I pay you, Sir?” asked Ahinsaka.

“You don’t have to pay me in cash. Bring me one thousand right-hand human fingers,” said the teacher.

Although it was a niost difficult thing for him to do Ahinsaka promised to bring them and got ready to

go when his teacher called him back and ‘said, “Remember not to bring two right- hand human fingers from the same person,”” because he expected that Ahinsaka would bring only one and then he could punish him,

Ahinsaka had never harmed anybody before. He did not know how to cut people’s fingers. However, he had to obey the teacher, and taking a sword in his hand off he went until he reached the country called Kosala where King Bhaggawa was ruling.

Hiding near a jungle highway, he waited for passers by, and whenever he met a person he rushed at him, killed him. cut a finger from his right hand and hung it on a tree until vultures and crows had eaten its flesh leaving bones. Then he made a garland of such finger bones and he was therefore known as Angulimala. (Anguli=fingers: mala=garland),

Now he became most cruel. bloody-handed, unkind, and killing daily whoever he met. Then people began to go in groups of three, four, eight, ten, twenty. thirty and so on. But as soon as they heard “I am Angulimala. Don’t run!” they all began to shiver, tremble and could not run any farther. Then Angulimala killed them and cut one finger from each of them. Then people gave up that highway.

ဘယ်လောက်ပေးရမှာလဲ ဆရာဟု အဟိံသကက မေးလေသည်။

သင်ငါ့ကို ငွေကြေးနှင့်ပညာသင်စရိတ်ပေးစရာမလို။ လူတစ်ထောင်ရဲ့ညာလက်ညှိုးတွေကို သာ ပြန်ယူလာခဲ့တော့ဟု ပြောခဲ့ပါတယ်။

သူ့ကိုလုပ်ခိုင်းသော ကိစ္စသည် အဟိံသကအတွက် အလွန်ခဲယဉ်းသော အလုပ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း အကြောင်းအရင်းကို နားမလည်ဘဲ ဆရာကို ယုံလွယ်သော အဟိံသကသည် ယူလာပါမည်ဟု ကတိပြုခဲ့လေသည်။ ကတိအတိုင်းထွက်ခွါရန် ပြင်နေစဉ် ဆရာက အဟိံသကကို ပြန်ခေါ်၍ သတိပေးလေသည်။ တစ်ဦးစီရဲ့ လက်တစ်ချောင်းကိုဘဲ ယူရမယ်။ လက်နှစ်ချောင်း တစ်ယောက်စီက မဖြစ်စေနဲ့ဟု မှာရာ ဖြစ်လာခဲ့ရင် ဒဏ်ခတ် မည်ဟုလဲ ပြောခဲ့ပါတယ်။

အလွန်ရိုးသားကြင်နာသော အဟိံသကက အရင်တုန်းက ဘယ်သူ့ကိုမှ ရန်မပြုခဲ့ဘူးပေ။ လက်ချောင်းတွေကိုလဲ ဘယ်လိုဖြတ်ယူရမလဲ သူမသိပေ။ ဒါပေမယ့် ဆရာ့ စကားကို နားထောင်လိုသော ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ဓားကိုယူကာ ထွက်ခွါလာခဲ့ရာ ဘဂ္ဂဝမင်းကြီး အုပ်ချုပ်သော ကောသလ

တိုင်းပြည်သို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

အတိသကသည် တောလမ်းများတွင် ခြံခို၍ လမ်းသွားလမ်းလာများကို လက်ညှိုးများရရန် စောင့်၍ ဖမ်းလေသည်။ တောထဲဖြတ်လာသူများကို လျှင်မြန်စွာဖမ်း သတ်ပြီးလျှင် ညာဘက် လက်က လက်ချောင်းကိုဖြတ်၍ သစ်ပင်တွင်ချိတ်ဆွဲထားလိုက်သည်။ လင်းတများက အသားများကို စားပြီး အရိုးများဘဲကျန်ကာမှ လက်ညှိုးများကို သီကုံးကာ လည်၌ဆွဲထားလေသည်။ ယင်းကို အကြောင်းပြု၍ သူ့ကို အင်္ဂုလိမာလဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ကြပါတယ်။ (အင်္ဂုလိ-လက်ချောင်း၊ မာလ-မန်းကုံး)

အင်္ဂုလိမာလသည် ယခုဆို အလွန်ကြောက်လန့်ဖွယ်ကောင်းသော သွေးလက်စွန်းသော ရက်စက် ကြမ်းကြုပ်သော မည်သူမဆို တွေ့သူတိုင်းကို သတ်ဖြတ်ရဲသော လူဆိုး လူသတ်သမား ကြီးဖြစ်လာလေတော့သည်။ ခရီးသွားသူများသည် ကြောက်လွန်း၍ သုံးဦး လေးဦး ရှစ်ဦး ဆယ်ဦး အယောက်နှစ်ဆယ်၊ သုံးဆယ်အစရှိသောအုပ်စုများဖွဲ့၍ ခရီးသွားကြရလေသည်။ သို့သော်လဲ ငါ အင်္ဂုလိမာလ ဟေ့၊ မပြေးကြန့်ဟု အသံကြားတာနဲ့ အကုန်လုံးကြောက်အားကြီးကာ တစ်ကိုယ်လုံး တုန် ကြက်သီးထကာ မပြေးနိုင်ဘဲ ဖြစ်ကြရလေသည်။ ထိုအငိုက်ကျချိန်တွင် အင်္ဂုလိမာလသည် အားလုံးကို သတ်ဖြတ်၍ လက်ညှိုးများ ဖြတ်ကာ ယူလေတော့သည်။ ထိုတောလမ်းတွေကိုလဲ လူသူများနောက်ထပ်လုံးဝ မဖြတ်ရဲကြတော့ပေ။

Angulimala went to another district and began to kill again. Then King Kosala arranged a strong army to go and capture the bandit. His mother, Mantani. heard of the King's pre- paration and she was very worried. She told her husband: "Dear our son has become a bandit. The king himself is pre- paring a big army to kill our son. Can you go and stop him?"

"Darling, he is very ficrce now. He may have changed completely and if I go there he may even kill me. I do not want to get killed." But the mother was very soft hearted. and kind and loved the son more than she loved herself. She thought, "T must go to the jungle myself to save my son." she took some provisions and set out for the jungle.

Now Angulimala had killed 999 people. He had spent months and months in the jungle without any proper food, sleep, bath, or cleaning his body or clothes. His whole body was stinky. He hated that life and wanted to live a decent life. However he had to kill only one person. He thought, "Today even if my own mother comes, | will kill her and cut off a finger to complete one thousand fingers."

အင်္ဂုလိမာလသည် လူသတ်ရန် နယ်မြေအသီးသီးလျှောက်သွား၍ သတ်ဖြတ်လေတော့သည်။ ဒါကိုကြားသိသော ကောသလမင်းကြီးသည် ဤလူသတ်သမားကို ဖမ်းဆီးရန် စစ်တပ်ပြင်ဆင်လေသည်။ မိခင်ကြီး မန်တနီ ထိုသတင်းကိုကြားသိသော် သားဖြစ်သူအတွက် အလွန်စိုးရိမ်မိလေသည်။ သူမ၏ ခင်ပွန်းကို ဤသို့ တောင်းပန်၏ “ငါတို့ရဲ့သား လူသတ်သမားကြီးဖြစ်နေပြီ။ မင်းကြီးလဲ သူ့ကို ဖမ်းဆီးရန် စစ်တပ်ပြင်ဆင်နေပြီ၊ မိလျှင် အသတ်ခံရမည်မှာ သေချာ၏။ ရှင့်သားကို သွား အကြောင်းကြားပြီး ရပ်ခိုင်းပါတော့။”

အို ချစ်ဇနီး ငါတို့သားသည် အလွန်ကြောက်စရာကောင်းလှ၏။ ငါတို့သားမဟုတ်ဘဲ လူသတ်သမားသာဖြစ်နေ၏။ ငါသွားလျှင် ငါ့ကိုပင် သူသတ်ပေလိမ့်မည်။ ငါအသတ်ခံလို့မဖြစ်။ မသွားနိုင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် နှလုံးသား နူးညံ့ပြီး သားကို အလွန်ချစ်ခင် သံယောဇဉ် ကြီးသော မိခင်သည် သူ့အသက်ကို မငဲ့ဘဲ သားအသက်ကို စိုးရိမ်လွန်းသဖြင့် “ငါ့ကိုယ်တိုင်သွားပြီးဘဲ သူ့ကို သတိပေးရန် တောထဲကို လိုက်ရှာအံ့” ဟု လိုအပ်သည်များ ပြင်ဆင်ကာ တောနက်ထဲသို့ ထွက်ခွါလာခဲ့လေသည်။

အင်္ဂုလိမာလကား ဇုဇု ယောက်သော သူများကို သတ်ပြီးလေပြီ၊ လပေါင်းများစွာ တောထဲမှာ အစာရေစာငတ်၊ အဝတ်အစားနှင့်တစ်ကိုယ်လုံး ရေမချိုး၊ မသန့်ရှင်းဘဲ အလွန်ပင် နံဆော်နေတော့သည်။ သူ့ရဲ့ဘဝနှင့်လက်ရှိအခြေအနေကိုလဲ စိတ်ပျက်ပြီး ဒီဒုက္ခက လွတ်မြောက်ကာ ကောင်းမွန်သော အခြေအနေသို့ ရောက်ချင်နေခဲ့၏။ သို့သော်လဲ လက်ညှိုးတစ်ချောင်းတည်းသာ လိုတော့သော ပညာသင်စရိတ်အကြွေးကို ပေးဆပ်ရန်သာ စဉ်းစားနေရင်း “ယခုအချိန်မှာ ငါ့ အမေပင်ဖြစ်သော်လည်း တွေ့ခဲ့ပါက အမေကိုပင် သတ်ပြီး နောက်ဆုံး ကျန်နေသော တစ်ထောင်မြောက် လက်ညှိုးကို ရအောင် ယူမယ်”ဟု တွေးနေလေ၏။

